

Indbringingsforslag til Indstillingen under Nr. 2, men jeg kan ikke troe Andet, end at det er Rigsdagens, og navnlig Folkethingets Dnske, at vi ikke maae vente længere med den endelige Afgjørelse ved Lovforslags Indbringelse fra Regeringen end til næste Rigsdagsmøde.

Sjcherning: Jeg vilde kun udtale min Glæde over Beslutningernes Ubestemthed, thi der er saa Meget i Betænkningen, som vilde kræve en alvorlig Forhandling, isald Beslutningerne i væsentlig Grad betød Noget; men da jeg ikke kan see, at de egentlig paalægge Nogen nogen Forpligtelse, undtagen Justitsministeren at være saa hurtig, som han kan, med at imødekomme Dnsket om at indbringe et Lovforslag om Rævningeretter, og at alt det Dvrige egentlig ligger udenfor vort Omraade, saa troer jeg, at vi rolig kunne gaae ind paa de stillede Beslutninger. — Til at behandle den hele Betænkning udtømmende vilde der nu ikke være Tid, og man vilde heller ikke komme til noget Resultat, eftersom der ikke foreligger noget Punkt til Afgjørelse. Jeg troer imidlertid ikke, at man, om man fulgte de Anthyndinger, som for adskillige Punkters Vedkommende ere givne i Betænkningen, vilde komme til en heldig Organisation af Rævningeretter.

S. Sage: Udvalget har jo ikke kunnet vente, at Medlemmerne her i Thinget skulde underskrive ethvert Ord, der findes i Betænkningen, og troer jeg, at dersom Fleertallet her i Forsamlingen skulde finde, at de Principer, der ere udtalte i Betænkningen, vare i den Grad imod, hvad de ønskede, at de ikke kunde underskrive den i det Væsentlige, saa vilde Forsamlingen gjøre rettest i at forkaste de fremsatte Beslutninger. Jeg haaber imidlertid, at de Anstuelser, der ere udtalte, dog i det Væsentlige vilde finde Bifald her. Jeg for mit Vedkommende kan sige, at der er flere Punkter, som jeg ikke er fuldstændig enig i, men at jeg dog med Fornøielse kunde underskrive Betænkningen, især da der er taget det fornødne Forbehold. Men idet jeg saaledes troer, at man maae tillægge Betænkningens Begrundelse en ikke ganske ringe Vægt, saa troer jeg ogsaa, at Beslutningerne, som her ere foreslaaede til Ved-

tagelse, have en større Betydning, end den ærede Rigsdagsmand, der nys talte, vil tillægge dem. For det Første har det en stor Betydning, at det danske Folkething vedtager en Beslutning som den, at indsende de indbragte Lovforslag med Betænkningen til Ministeriet, og at det opfordrer Ministeriet til at udarbejde Lovforslag om de Sager, der ere behandlede her, thi jeg seer deri en klar og bestemt Erklæring om, at ligesom Folket gennem sine Repræsentanter lægger en stor Vægt paa, at den Ret tilkommer det, som der ydes ved Rævningsinstitutionernes Indførelse, saaledes ere Borgerne ogsaa beredte paa at bære den ikke ringe Byrde og de alvorfulde Pligter, som Rævningsinstitutionens Indførelse medfører; jeg troer, at dette har en stor Betydning. Dersom man ikke er overbevist om, at Folket er beredt til at bære denne Byrde, og sætter Priis paa denne Ret, da vedtage man ikke Resolutionerne. I en anden Henseende lægger jeg ogsaa Vægt paa dem. Denne Sag har paa forskjellige Trin mødt Modstand fra mange Lovlærdes Side; mærkeligt nok er det, at hvergang den er bleven forhandlet i en Folkeforsamling, som den grundlovgivende Rigsforsamling eller den nuværende Forsamling, have alle de Lovlærde, der have havt Sæde i disse Forsamlinger, erklæret sig for den. Jeg seer deri paa den ene Side et Vidnesbyrd om, hvorledes Deeltagelse i det offentlige Liv som udvalgte Repræsentanter udøver en stor Indflydelse paa de forskjellige Mænd i de forskellige Stillinger, og paa den anden Side seer jeg deri et Vidnesbyrd om, at alle de Mænd, som saaledes have sluttet sig til Forslagene, ikke alene for deres Vedkommende ere beredte paa at bære de nye Forpligtelser, der i deres forskellige Stillinger maatte komme til at paahvile dem, men at de ogsaa i den Almindelighed, hvori de bevæge sig og som igjen lytter til deres Stemme, ville søge at gjøre de Anstuelser gjældende, de her have udtalt. Det er Hovedsagen, at den rette Følelse for Institutionen bliver almindelig. Det er sagt i Betænkningen, at de Forslag, der ere fremlagte, ere en Mægling imellem det franske og engelske System; jeg vilde snarere sige, at jeg har søgt at gjenneføre det engelske System, saavidt det var muligt, men at jeg har taget noget Hensyn til